

Можемы да кажемы съ тъчностъ, чи Българи не само познавѣтъ и имать дадени имена на сичкы трѣвы, нѣ юще знажтъ и коя какво дѣйствиє има! Нѣ то изкуство ѣ остало само въ селцы, коихъ Българи зѣвать врачове и врачкы. *Пк. 61.* Тѣ (*домакынкы-ты*) не ходять да пытать врачкы и баячкы отъ що е урамисалъ, нѣ знажтъ че той е настинжалъ. *Л. Д. 1870 р. 184.* Да ся опиши подробно, що говоржтъ такива врачкы и врачюве, какъ то си ги нарича народъ. *Пк. 12.* Нѣ жена ми, която была една врачка и, наистинж, самодива, долувява мя той чась за рѣката, и мж изважда здравъ и читавъ на острова, що бѣше тамъ наблизо. *Х. I, 51.*

Врачовство *с. с.* **Врачолия** *с. ж.* колдовство: На Янелин-тѣ занятіє-то е врачовство. *Ч. 160.* Щото у насъ наричямы гяволін и врачолін, казвать ти кнжгы-ты, че не е друго освѣнъ вліаніє на естествены-ты силы. *Л. Д. 1871 р. 152.*

Врачувамъ (*ин. вракувамъ*) *гл. дл.* ворожу, гадаю: Свиди ли ти са пара-та Че при врачка не идеш Врачка-та да ти врачува. *Д. 11, 8—10.* Халдеи-тѣ вракували и прѣдсказъвали на челоуѣци-тѣ за бѣдушность-тѣ имъ и тълкували снове. *Г. 28.* *Объ исканіи клада:* Освенъ това бае Христо и бае и врачува — може би ще ма научи на умъ—разумъ. *Л. Д. 1876 р. 181.*

Врѣва *с. ж.* (*ср. пол. wrzawa; словин. verwa f. Gedränge, vrega Auflauf; хорв. vrega Timult*) шумъ, молва: „Що врѣва ѣ на село?“ — „Ми сѣ женитъ комаръ бей За мушичка девойка“. *М. 25.* Слушамъ врева по широко поле, Царнъ Арапинъ по поле ми шетать. *ib. 143.* Що ѣ врѣва въ Поройна църква? — Сѣ венча'ать Милошъ со не'ѣста. *ib. 528.* Що ѣ врева во гора зелена? Аль ѣ паша, ель ѣ млатъ субаша? *ib. 542.* Што е таа врева въ бегови конаци? Или мз е кадзѣна оумрела? Или мз сынъ отъ йойске дойде? *В. 89.* Хорачи (=орачи) в'рватъ, на ныва идать, —, сосъ Рада вреватъ: Рада е заклана, Стоанъ убоденъ. *ib. 176.* По пѣто идать троица Търци, По пѣто идать, врева си вреватъ. *ib. 192.*

Вревиж *гл. дл.* говорю: Стана си мете рамните дворе, Емъ двори мете, емъ на слѣнце вреви. *В. 24.* Пѣсна пее дзри вреви. *ib. 29.* Димитаръ лзда гидіа! Нимой ми вревишъ, Да не ти кажъва: Азъ си плака п'рвото любе! *ib. 64—65.*

Врѣда *с. ж.* 1) вредъ: Изобщо хора-та малко тачять това прѣво въспитаніє и мнозина си мыслятъ, че то може и да ся зарѣже безъ никакъж врѣдъ. *Л. Д. 1872 р. 146.* Знай че нѣма добро, у което да